

תת"ע 9824/03/23 - יחזקאל ברנד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9824-03-23 מדינת ישראל נ' ברנד יחזקאל
תיק חיצוני: 90522391508

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	יחזקאל ברנד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 10.07.2023.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 15.10.2021 של אי ציות לרמזור אדום מעל 5 שניות בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמה מסוג א/3.
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו והושתו קנס על סך 1500 ₪, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 10 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל את ההזמנה לדיון בבית המשפט. עוד טען המבקש כי בעת ביצוע העבירה לא הוא נהג אלא מר יצחק הרץ שתצהירו מצורף לבקשה.
4. לטענת המבקש, אישור המסירה של ההודעה על ביצוע העבירה המופיע בתיק, לא נחתם על ידו והחתימה המופיעה בו אינה מוכרת לו.
5. לטענת המשיבה הודעה בדבר ביצוע העבירה וכן ההזמנה לדיון נשלחו למבקש כדין באמצעות דואר רשום בעוד ההודעה על ביצוע העבירה התקבלה על ידו ואילו ההזמנה לדיון חזרה בציון "לא נדרש".
6. עוד טענה המשיבה כי בשל שיקולי יעילות הליכים ובזבוז זמן שיפוטי אין לאפשר את הסבת הדו"ח במועד זה, כ-11 חודשים אחרי מתן גזר הדין שנמסר למבקש ביום 23.7.23.
7. בתגובה לתגובת המשיבה טען המבקש, כי אינו יודע מיהו האדם שגר עימו וחתם על אישור המסירה, וכי אינו

מכיר את החתימה. עוד טען המבקש, כי לפי מעקב המשלוחים של דואר ישראל הודעות על קיומו של דבר דואר נשלחו לו בהודעת SMS אך הוא בעל טלפון כשר אשר לא מקבל הודעות מסוג זה.

דין והכרעה

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח

עמוד 2

הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

13. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

14. על פי אישורי המסירה, שצורפו לתגובת המשיבה, הודעת ביצוע העבירה וההזמנה לדין נשלחו לכתובת הרשומה של המבקש "הרב קנייבסקי 7/18 ביתר עילית". הודעה בדבר ביצוע העבירה נמסרה לידי בתאריך 08.11.2021 וההזמנה לדין חזרה בציון ההערה לא נדרש בתאריך 01.05.2023.

15. טענות המבקש כי אין מדובר בחתימתו וכי הוא לא מקבל הודעות SMS נטענו בעלמא, ללא כל תימוכין. על כן, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

אחר נהג ברכב

16. המבקש טען כי במועד ביצוע העבירה לא הוא נהג ברכב אלא מר יצחק הרץ שתצהירו מצורף לבקשה.

17. ברע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון:

"...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".

18. גם ברע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל** מיום 30.10.2014 נקבע:

"גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))."

19. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** עמוד 3

מיום 1.4.2018 (להלן: "עניין שאול שלום"), עפ"ת 45391-01-19-19 **גיא כהן נ' מדינת ישראל** מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 **הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל** מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 **חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל** מיום 3.11.2016).

20. גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר הארכת המועד להישפט מוצדקת (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** מיום 10.11.2008; רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל**, 8.1.2009; רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2008, רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** מיום 10.2.2015, רע"פ 2754/12 **ביסמוט נ' מדינת ישראל** מיום 19.4.2012, רע"פ 222/13 **מחמוד נ' מדינת ישראל** מיום 17.1.2013).

21. זאת ועוד, כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאלי) המדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות בעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (עניין **שאול שלום**).

על כן, גם אם הוכחה טענת המבקשת כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר ברכב, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

22. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

שיהוי בהגשת הבקשה

23. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי של כ-11 חודשים מיום בו נמסר פסק הדין לביתו של המבקש וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 **הדני נ' מדינת ישראל**] והאסמכתאות שם)[פורסם בנבו 10.05.18].

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשפ"ד, 16 יוני 2024, בהעדר הצדדים.